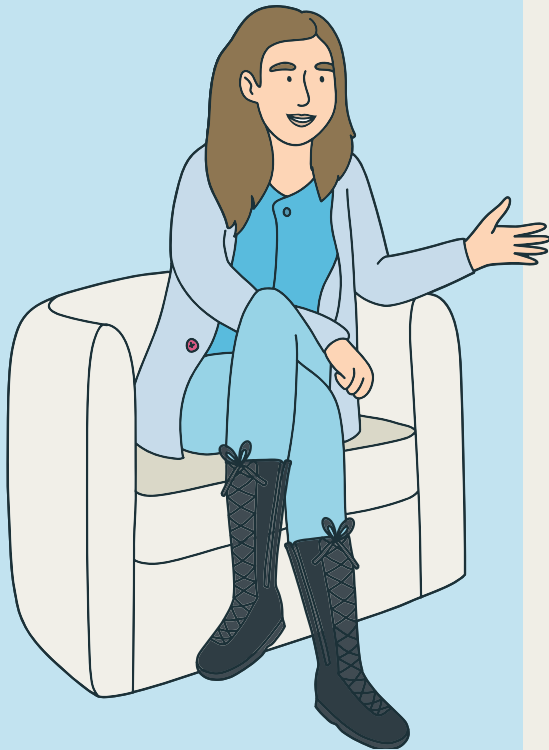

Functionele neurologische stoornis (FNS)

Aanbevelingen voor professionals

FNS

1. FNS kenmerkt zich door symptomen op één of meer van de volgende gebieden: motoriek, functionele aanvallen, sensibiliteit, spraak en slikken, zintuigen en cognitie. De ([classificerende](#)) diagnose wordt - afhankelijk van de aard van de functionele neurologische symptomen - gesteld door een neuroloog, oogarts, KNO-arts of kinderarts, op basis van kenmerkende '[positieve](#)' symptomen.
2. [Beschrijvende diagnostiek](#) volgens het biopsychosociale model geeft meer duidelijkheid hoe kwetsbaarheidsfactoren, uitlokkende en beïnvloedende factoren het herstel belemmeren of juist ondersteunen.
3. Ga bij het [indiceren](#) van de best passende behandeling uit van zorg op maat en de wensen van de patiënt. In principe wordt een patiënt altijd verwezen voor [klachtgerichte behandeling](#) maar tegelijkertijd kan al direct duidelijk zijn dat ook [beïnvloedende factoren](#) behandeld moeten worden.
4. Een [duidelijke uitleg](#) over de diagnose, afgestemd op het niveau en de beleving van de patiënt, is van cruciaal belang voor begrip, behandeling en destigmatisering. Dit geldt niet alleen voor de patiënt en naaste, maar ook voor [betrokken zorgprofessionals](#) en het sociaal systeem.
5. De [casus-coördinator](#) zorgt voor consistente uitleg en houdt overzicht over de behandeling en het beloop van de aandoening. Daarbij voorkomt de casus-coördinator onnodig medisch handelen en versnippering van de zorg door samenwerking tussen betrokken professionals te bevorderen. Maak duidelijke afspraken welke professional deze coördinatie oppakt.
6. [Evalueer](#) regelmatig en pas de zorg aan op het beloop en op de behoeften van de patiënt en naasten.
7. Geef als professional een [realistische herstelverwachting](#), zodat de patiënt met vertrouwen het behandeltraject aangaat. Geheel of gedeeltelijk herstel van FNS is vaak mogelijk, net als verbetering van kwaliteit van leven.
8. Bij impactvolle en/of [chronische symptomen](#) is het belangrijk om de beperkingen te erkennen en hiervoor sociaal-maatschappelijke ondersteuning te organiseren. Ook moet er aandacht zijn voor zingeving, zelfredzaamheid en psychologisch welzijn.